

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gaudendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

§. V. Tertiò, quia Deus iis vtitur ad bonum & vtilitatem hominum; quae
summa Dei ars est & gloria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

§. V.

Melius est peccata à Deo permitti, quia Deus iis utitur etiam ad bonum & utilitatem hominum, quæ summa Dei ars est & gloria.

39. **Q**uid, quòd Deus peccata sceleraque, quod secundò locò dicendum erat, etiam ad maius hominum detorquere nouit bonum, vt rectè Diuus asserit Dyonisius: *Quin etiam ijs qui mali euaserunt, ad ipsorum aut aliorum priuatam vel communem utilitatem Prouidentia benignè utitur.* Ita ille, & sanè rectissimè. Certè plurimis ad sanctitatis augmentum, peccasse profuit. Ex perpetrato enim scelere, maximo Dei dono, maiorem concipiunt fragilitatis suæ notitiam, impotentia agnitionem, maiorem tandem submissionem mentis, nimium ante hac efferæ & superbæ. Rursus, teneriori feruntur amore erga Deum, cuius benignissima viscera, misericordiamque sunt experti. Neque verò dubitandum est, quin lapsus licèt grauissimus negantis Petri & Magdalenæ dissoluti mores, maioris fuerint sanctitatis exordia, amorisque erga tam benignum Dominum incitamenta; cuius erga se charitatem tam eximiam, tamque supra id quod sperari poterat excellentem, numquam nisi peccassent, fuerant experturi. Et hæc quidem & alia multitudine infinita, per peccatum, homini scelerum pœnitenti, procurat Deus.
40. At verò si præfractè iis inhæreat peccator, neque respiscat; tum verò iustitiæ ostendendæ erit materies, vel supplicijs deo-æternis, vel etiam in hoc mundo iustitiæ exempla mortalibus daturus, si summo sic visum fuerit Legislatori. Et sic Prouidentia omnia benè dirigentis ordinem peccator non effugiet, semper futurus mortalibus terror, vt supplicijs respiscant alienis, ne in manus Iudicis & vindicis incidant, quem Legislatorem non sint reueriti & contempserint.
41. Denique prospiciens Deus, quod nec bonitate quam hominibus præstat, nec supplicijs etiam alienis, permouenda foret præfracta multorum hominum malitia & impudentia; mirâ sanè industriâ & consilio prorsus Diuino, eâ ipsâ utitur vt quod ipsis nocet ad supplicium, alijs saltem profit ad virtutis sanctitatisque

*Peccata
multis
causa sunt
maiora
sanctitatis.*

Sunt obiectum iustitiæ Diuinae.

Sunt occasio multarum virtutum excendarij.

tatisque eximium incrementum. Infinitam enim subministrant bonis iustisque virtutum exercendarum fegetem maleolorum scelera, quarum sine malitiâ alienâ, nulla aut tenuis admodum fuisset copia. Res in confesso est. Si scelera non permisisset Deus, qui tandem in orbe fuissent tyranni? admodum nullus. Certè iam innumeris Ecclesia triumphans caruisset Martyrum præclarissimorum agminibus, quorum sanguis & vulnera, nihil aliud sunt quam Ecclesiæ trophea & triumphii. Quid, quod si defint scelera, ne Christo quidem mors vniquam fuisset illata, triumphorum omnium basis & origo?

En vt in omnibus gloriæ suæ, suorumque vtilitati promouendæ inuigilet industrius Deus! Peruersitatem peccatorum, non vult, execratur quin imò & detestatur. At cum obtigerint, illis vtitur, & in bonum alterius dirigit, quod ab altero peccatur, Vbi nunc forent merita Stephani, vbi palmæ Laurentij, vbi infinitorum Martyrum coronæ, si non sint perfidi Iudæi, si Neronæ, Diocletianos, aliosque Barbaros tyrannos non ferat effera imperandi cupiditas? Vbi Virginum constantia, si nulla sit perditorum hominum libido? Vbi inuidia infinitorum hominum patientia, si nemo iniurius, qui eam exerceat, nullus qui calumniam ingerat, nullus qui famam contra fas attrectet, nullus qui bona iniustus inuadat, nullus qui citra ius imperet, nullus qui fastuosè nimium dominetur? Certè præcisa est infinita virtuti materies, maximaque Deo gloria subtrahitur, quam ex virtutum heroicarum actibus, à suis clientibus per tot fastidia generosè exercitis, consequetur, dum eius obsequio tantâ constantiâ inhæretur.

Fatere tandem ô homo quisquis es, quique de rectâ Dei Providentiâ sinistri quid suspicabare, nullam te querimonijs tuis rationem posse obtendere; neque quidquam tibi stomachum mouere posse, eorum quæ malè toto passim geruntur orbe; ne peccata quidem maxima permitti, dolere debere te; frustra que esse honorem iniuriamque Dei, dolori tuo quod præendas. Nam vt dilucidè sapienterque D. Augustinus, *Deus naturas creat bonitate, & voluntates ordinat potestate; vt in eis nulla sit que ab ipso non sit; in voluntatibus autem, nulla bona sit cui non præsit, nulla mala sit quâ bene vti non possit.* Imò, si Augustino quidquam licet adicere, quâ non bene semper vtatur, vt modò ostensum est.

Quod

42.

43.

D Aug. l.
8 de Gen
ad litt.
c 23.

*Itaque et
tu peccata
aliena to-
lera, pro ut
ea tolerat
Deus.*

44. Quod si igitur peccato peccatoribusque succenseas Diuini honoris ductus zelo, rectè id quidem; facis id quod ratio, Deique offensi amor iure exigit. Verùm ne turberis animo, neque te honoris Diuini magis cupidum præsta, quam Deus ipse sit, honoris sui tamen niniùm quantùm appetens. Patitur ille scelera, patere & tu: si non vindicat, differt vindictam, vt mansuetudine peccatores ad pœnitudinem alliciat, aut vt castiget luculentius. De suppliciis sollicitus ne sis, *Mibi vindicta, & ego retribuam*: ita de se, & pro se loquitur Deus ipse.

ad Rom.
11.

45. Interim age prout agit Deus. Magnâ cum tranquillitate, vniuersa quæ toto orbe committuntur scelera conspicit, semper immotus, semper quietus. Impedire ea conatur; si hoc non assequitur, scelera patienter fert: semper enim vtcumque res ceciderit, peccet homo an non peccet, videt id rationibus suis obesse minimè posse. Ita prorsus tibi agendum est. Vt quid enim te modò blasphemix in Deum coniectæ, modò furta, modò rapinæ, modò extorta lucra, modò falsimonia, modò homicidia, modò adulteria, modò vagæ libidines, & quæcumque demum commissa tantopere perturbant scelera? quid ex perturbatione illâ percipis vel rei vel spei? Quod si ea impedire & corrigere in manu tuâ est, age manum appone, sed citra tumultum, citra animi perturbationem. vt quid enim tantopere angeris, si scelerum quod detestaris, modum ponere tibi in promptu est? Quod si autem ea vel tollere omnino, vel ne serpent longius impedire in te non est; scias ea omnia à Deo permitti ad Gloriæ suæ manifestationem, nihilque à te requiri quàm vt & tranquillus videas, & emendare quæ non possis, feras, quia fert Deus. Omnia suis cursibus moueantur, & prout fiunt fiant.

*Et si possis,
impedi; im-
minuè,
scias ad
manifesta-
tionem glo-
riæ suæ à
Deo per-
mitti.*

46. At verò, inquires, malò meo malus est ille, sceleratus est meo impendio, meæ res agitur malè cùm sic agitur: malo meo iniustus est Iudex, malo meo calumnia impingitur. Ain verò vir bone? hoc te vrit? en vt tandem propriâ confessione conuinceris, non honoris Diuini zelò contra scelera te agi, sed proprij commodi appetentiâ. Ea enim permittebat Deus vt exerceris tu, vt magna tibi sese offerret patientiæ materia, quæ quidem in suam gloriam cederet. Vbi nunc Diuinus honor cui tantopere studebas? vbi animi submissio, vbi rerum terrenarum contemptus, aliæque virtutes, quibus excitandis aliena malitia ansam

*Sed vide
an nõ ma-
gis ex tuo
incommo-
do, quam
ex zelo glo-
riæ Dei,
peccatis
irascaris.*

dabat, ideoque à Deo, magno sanè delectu fuerat permiffa ? Tibi certè peccauit ille cuius scelera detestaris, hoc est tuo comodo, tuo bono, quantumuis scelestus fuerit malo suo. Aut fortè vis homini liberum eripi arbitrium, libertatemque adimi, in te peccare vt non possit ? Id certè Deus, ne honoris quidem proprij defendendi causâ facit. Quid ergo tibi præstari etiam præ Deo vis? quid tibi arrogas? aut si nil arrogas, quid conquereris causam tibi cum Deo communem esse? Fatere tandem perurbari te, quòd scelera vt scelera intuearis tantum, & non vt subiecta Diuinæ Prouidentia, omnia ad bonum finem dirigentis. Hanc igitur intuere, hanc admirare, hanc adora, eique contemplandæ assuesce, quotiescumque scelera occurrunt, non aliena modò, sed & tua; illudque identidem inclama; verè tu es Deus solus, mirabilis super omnes Deos, qui tam benè prouidus es, & tam prouidè bonus, vt mala nunquam permiffurus sis, nisi statueris *Benefacere etiam de malo.*

TRACTA-